

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

סֵפֶר

עֲצָתוֹ אֲמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיּוּק, אֲמוּנָה, וְעֲצוֹת
מַעֲשִׂוֹת לַחַיִּים,
תְּרַגְּמוֹ מִמִּכְתָּבֵים שְׁנֵכְתְּבוּ עַל
יְדֵי רֹאשׁ יִשְׂרָאֵל תְּפָאֶרֶת הַתּוֹרָה
בְּרִסְלָב

תשפ"ב

לקבלת הספרים והקונטרסים:

היכל הקודש צפת
Heichal Hakodesh Tzfas
קרית מאור חיים
058-321-0705

היכל הקודש
ירושלים
Heichal Hakodesh
Jerusalem
רח' ר' נחמן מברסלב 15
052-764-4664

היכל הקודש ביתר עילית
Heichal Hakodesh
Beitar Illit
רחוב החווה מלובלין 58
052-767-4285

היכל הקודש בני ברק
Heichal Hakodesh
Bnei Brak
רחוב יהודה הלוי 4
052-760-5715

היכל הקודש יבנאל
Heichal Hakodesh
Yavne'el
רחוב דרך ההר
052-716-3184

היכל הקודש בית שמש
Heichal Hakodesh
Beit Shemesh
רחוב ריב"ל 6
050-419-9751

www.BreslevCenter.com

ברסלב סנטר

לשמיעת השיעורים באודיו, בלשון הקודש ובאנגלית
מהראש ישיבה שליט"א התקשרו:

קוואל פון חיוק
לנשים
079-704-0069

קול
ברסלב
079-704-0066

חיוק יומי

לקבלת החיוק היומי

rabbirothhebrew@gmail.com RABBIROTH.ORG

לתרומות עבור הוצאות הדפסת הגליונות
נדרים פלוס על שם היכל הקודש
ירושלים/בני ברק/צפת/בית שמש

עֲצַתוֹ אֲמוּנָה

- א. יישר פֶּחַ עַל הַחֲזוּק לְהַגִּיד תְּהִלִּים.....
- ב. יישר פֶּחַ עַל הָאוֹר שְׁמֵלָא אֶת כָּל הַבַּיִת שְׁלֵנוּ.....
- ד. הָאֵם אֲנִי בְּאֵמֶת מִתְכַּוֵּן בְּרִצְיֹנוֹת שְׂאֲנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת יְהוּדִי כְּשֶׁר?.....
- ו. הָאֵם מִתֵּר לְהִסְתַּכֵּל עַל גִּיסָה?.....

אִישׁ אֲמוּנָה

- א. הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֲתָךְ, עִמָּךְ וְאַצְלָךְ.....
- א. עֹזב אֶת הַיַּיִן וְאֶת הַמְשַׁקְאוֹת הַחֲרִיפִים.....
- ג. הַשְּׂדוּכִים שְׂיֻזְרָדִים, מְקַרְבִּים אֶת הַשְּׂדוּךְ הַנֶּכּוֹן.....
- ד. אִם יוֹדְעִים מַה לַעֲשׂוֹת, זֶה לֹא אוֹמֵר שְׂאִין אֲמוּנַת חֲכָמִים.....
- ה. מְסַכְּנִים הָאֲנָשִׁים הַצּוֹדְקִים שֶׁהַכֹּל אֶצְלָם צְרִיךְ לְהִיּוֹת מְסוּדָר.....
- ו. תִּפְסִיק לְהַתְלַוֵּן, תִּתְחִיל לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל.....
- ח. תִּסְפֹּר סִפּוּרִים יָפִים לְיִלְדִים, תַּעֲשֶׂה שְׂיָהִיָּה מְעַנֵּן.....
- ט. אֲנִי מוֹדָה לָךְ שְׂאֲתָה נוֹהֵג בְּשֵׂאטֵל בְּקָרְיָה.....
- ט. אֲנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת שְׂתַף בְּכֹל מַה שְׂקוֹרָה בְּתִלְמוּד תּוֹרָה.....
- י. תַּעֲשֶׂה מִכֹּל יֶלֶד גְּבוּר, תֵּאָהֵב כָּל יֶלֶד.....
- יא. שְׁבָעִים שָׁנָה פְּעֻלַּת בְּשִׁבִּיל יְהוּדִים.....

אני מקווה שאתה מסתדר עם הילדים..... יב

תכריז בקול את שמו של כל ילד עם פרפת בקר טוב..... יב

אני רוצה לחזק את האברכים שיקבעו לעצמם ללמד לפנות בקר..... יג

במקום לריב עם הילדים, קח אותם לעוזרים שלך..... יד

תכניס שמחה ואמונה בילדים..... טו

אנחנו צריכים להתחזק בכל הכוחות באמונה..... טו

הופכים את הילדים לבעייתיים, כדי לעשות מזה כסף..... טז

אנחנו מחפשים מלמדים שמצלחים לילדים, ולא להורים..... יז

עזר לי במה שאתה יכול בתלמוד תורה..... יז

לדאג שהילד לא יתבזה..... יח

רבנו של עולם, עזר לי שאפסיק לצפות בסרטים..... יח

אינו דומה ספר בלי מפתחות לספר עם מפתחות..... כ

תבקשו מהשם כל דבר, ותראו נסים גדולים..... כ

יִישֵׁר כַּח עַל הַחֲזוֹק לְהַגִּיד תְּהִלִּים

שְׂאֵלָה :

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישֵׁר כַּח עַל בֵּית הַסֵּפֶר בֵּית פִּיגָא, אֲנִי כָּל כֶּךָ שְׂמַחָה כְּשֶׁאֲנִי מְגִיעָה בְּכָל בִּקְרָ עוֹד
פַּעַם לְבֵית הַסֵּפֶר, כְּאֵן הַמְּקוֹם הַכִּי טוֹב שְׁלִי.

יִישֵׁר כַּח עַל כָּל הַשְּׁעוּרִים, הֵם נוֹתְנִים לִי כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה עֲצוֹת, הַרְבֵּה פְּעָמִים אֲנִי
שׁוֹמַעַת אֶת זֶה בְּלִילָה בְּמִטָּה.

סִמְתִּי בְּפַעַם הַשְּׂמוּנִים וְשֵׁשׁ תְּהִלִּים, תּוֹדָה הַשֵּׁם. תּוֹדָה רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה עַל הַחֲזוֹק
לְהַגִּיד תְּהִלִּים.

תּוֹדָה עַל הַכֹּל.

תְּשׁוּבָה :

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת מִקֵּץ, כ"ו כֶּסֶלּו, ב' דְּחִנְכָה, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְתַלְמִידָה הַחֲשׁוּבָה ... תַּחֲנִי, תְּלַמִּידַת בֵּית פִּיגָא

קְבַלְתִּי אֶת הַמְּכַתֵּב.

אֲנִי שְׂמַח לְשִׁמְעַ שְׂאֵתֶם אוֹהֲבִים אֶת בֵּית הַסֵּפֶר, בְּכָל בִּקְרָ אֶתֶם שְׂמַחִים
לְבוֹא עוֹד יוֹם לְבֵית הַסֵּפֶר.

תַּעֲנוּג לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרָה כָּל כֶּךָ טוֹבָה, שְׂאֵתֶם אוֹמְרִים כָּל כֶּךָ הַרְבֵּה
תְּהִלִּים; סִמְתֶּם עִכְשָׁו בְּפַעַם הַשְּׂמוּנִים וְשֵׁשׁ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים. אֲנִי כָּל כֶּךָ
שְׂמַח כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹמַעַ שְׂתַלְמִידוֹת בֵּית פִּיגָא אוֹמְרוֹת תְּהִלִּים.

קָחוּ אֶת הָעֲצָה שֶׁל רַבְּנוּ, הָעֲצָה שֶׁל הַתְּבוּדוֹת, הָעֲצָה שְׂמַשִּׁיחַ יְכַנִּיס

בְּכָל הָעוֹלָם; לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְדַבֵּר אֵלָיו בְּשִׂפְהַ הָאִישִׁית, לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כָּל דְּבָר וּלְסַפֵּר לוֹ כָּל דְּבָר. הַחַיִּים שׁוֹנִים לְגַמְרֵי כְּשַׁחִיִּים עִם הָעֲצָה הַזֹּאת, הַכֹּל שׁוֹנָה, הַכֹּל קָל יוֹתֵר, מְרַגְּשִׁים מְסוֹכְבִּים עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. תִּתְחַבְּרוּ עִם בְּנוֹת שְׂמֵדָבְרוֹת בְּעֵדִינּוֹת וּמִתְנַהֲגוֹת בְּעֵדִינּוֹת, תִּתְחַבְּרוּ עִם בְּנוֹת שְׂיֵשׁ לְהֵן דְּרָךְ אֶרֶץ. אֲצֵל רַבְּנוּ דְּרָךְ אֶרֶץ הִיא מְסַפֵּר אֶחָד; אֲצֵל רַבְּנוּ הִיָּה דְּרָךְ אֶרֶץ גְּדוּלָּה, רַק כֶּף הִיָּה אֶפְשָׁר לְקַבֵּל. תַּעֲזֹרוּ לְאַמָּא; יֵשׁ לָכֶם הוֹרִים מְאֹד חֲשׁוּבִים, תִּכְבְּדוּ אֶת הַהוֹרִים שְׁלָכֶם. חֲנֻכָּה שְׂמַח.

...

יִישָׁר כַּח עַל הָאוֹר שְׂמַלְא אֶת כָּל הַבַּיִת שְׁלָנוּ

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי לֹא יְכוּל לְהוֹדוֹת מְסַפֵּיק לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִי לֹא יְכוּל לְהוֹדוֹת מְסַפֵּיק לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א, עַל כָּל הַטוֹב שְׂאֲנִי מְקַבֵּל יוֹם יוֹם.

בְּזִכְרוֹת רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א סִימְתִי עִכְשָׁו מְשִׁנּוֹת בְּפַעַם הַשְּׂשִׁית, וּבְעֲזֶרֶת הַשֵּׁם אֲנִי מְסִים הַשְּׁבוּעַ מְסַכֵּת גִּטִּין מִירוּשְׁלַיִם. בְּנֵי בֵן הַשֵּׁשׁ סִים כָּעַת מְשִׁנּוֹת מְסַכֵּת פְּאָה. מִחֵר אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם אֲנִי נוֹסֵעַ לְמִירוֹן לְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֵּר יוֹחָאִי זִיע"א, לְעֵשׂוֹת חֲלָאקָה לְבְנֵי בֵן הַשְּׁלֵשׁ.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם שְׁזָכִיתִי לְפִתּוֹחַ בֵּית הַמְדָרֶשׁ הַיְכָל הַקְּדוֹשׁ אֲצֵלִי בַּבַּיִת.

עוֹד מְשִׁהוּ, שְׁתֵּי הַבְּנוֹת שְׁלִי כְּבָר סִימוּ הַרְבֵּה פְּעָמִים תְּהִלִּים. בַּת הַתְּשַׁע כְּבָר סִימָה מְעַל עֶשְׂרִים פְּעַם, הִיא כָּל הַזְּמַן רוֹזָא בְּ"אִישׁ אָמוּנוֹת" שְׂרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה כּוֹתֵב מִכְּתָבִים לְתַלְמִידוֹת בֵּית פִּיגָא שְׁסִימוּ תְּהִלִּים, וְהִיא רוֹצֶה שְׂרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יִכְתֹּב גַּם לָהּ מִכְּתָב, בְּדִיוֹק לְאַחֲרוֹנָה הִיא קָרְאָה בְּמִכְתָּב שְׂאֶפְשָׁר לְהִיּוֹת תְּלַמִּידַת בֵּית פִּיגָא אֲפִלוּ שְׁלֹא לזְמִידִים שָׁם, אֶשְׂמַח מְאֹד אִם רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יִכְתֹּב לָהּ מִכְּתָב חֲזוּק.

גַּם הֲצַעֲרָה יוֹתֵר, בַּת הַשְּׁבַע כְּבָר סִימָה שְׁלֵשׁ פְּעָמִים תְּהִלִּים בְּרוּךְ הַשֵּׁם.

אֲנִי תְּמִיד חוֹשֵׁב שְׂאוּלִי אֲנִי לֹא כּוֹתֵב מְסַפֵּיק פְּעָמִים לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א, אֲבָל

אני פשוט מקבל תשובות לכל השאלות שלי בשעורים ובמכתבים הקדושים. יישר כח גדול על כל השעורים האלו, שנותנים לי אור לנשימה יום יום, וגם על המכתבים היקרים, ועל הנגונים הקדושים שכל כך עוזרים לי בהתבודדות. ושוב יישר כח על האור שראש הישיבה שליט"א הכניס לביתנו.

חנכה מאיר ושמח.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מקץ, כ"ז כסלו, ג' דחנכה, שנת ה'תשפ"ב לכבוד ... גרו יאיר קבלתי את מכתבך.

אני לא יודע על מה לאחל לך קדם "מזל טוב!" על סיום המשניות שלך, על החלאקה של בנך גרו יאיר, או אולי על השמחה הגדולה בפתיחת בית המדרש היכל הקדש בבני ברק... זו שמחה גדולה מאד, שפכר יכלתם להתאסף, לצאת מהקטנות ולעשות למעשה - לפתח בית המדרש. אם תהיו באחדות ותדברו מרבנו בלי חכמות - אתם תצליחו, זאת תהיה פנה מאירה לכל בני ברק.

אצלנו בויליאמסבורג גם פתחו את בית המדרש אצל משהו בפית; בהתחלה התאספו אברכים בודדים לסעודה שלישית, ומזה צמחה קהלה כל כך יפה עם מוסדות.

תתמקד בשתי הנקודות האלו: שיהיה רק שלום, שלא יהיו ביניכם בעלי מחלוקת, ושידברו מרבנו כפי שקבלנו ממוהרא"ש. שידברו משלש נקודות: לימוד תורה על פי סדר דרך הלימוד של רבנו (פמבאר בשיחות הר"ן, סימן עו), מתפלה והתבודדות, על מעלת הדבור אל השם יתברך, לשוחח אתו, לספר כל דבר, ומשלום בית.

רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן ב) על הפסוק (תהלים נ, א): "אל אלקים ה' דבר", כי אלו שלשה שמות הם מקור האמת, ועל ידם מאיר האמת בהדבור, אלו שלושה השמות של הקדוש ברוך הוא - הם אמת, אם מדברים משלושת הדברים האלו - נמצאים אצל האמת. כפי שרבנו מדבר שם

בְּאַרְיֵכוֹת, 'אֵל' הוּא הַשֵּׁם שֶׁל תְּפִלָּה, 'אַלְקִים' הוּא הַשֵּׁם שֶׁל תּוֹרָה, וְה' הוּא הַשֵּׁם שֶׁל שְׂדוּכִים וְשָׁלוֹם בַּיִת; שְׁלוֹשֶׁת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הֵם יְסוּדוֹת אֶצְל רַבְּנֵנוּ. הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכֶיךָ וְתִהְיֶה לְךָ נִחַת אֶצְל יְלָדֶיךָ, אֲנִי שׁוֹלַח לְךָ מִכְתָּב בְּשִׁבִיל הַבַּת שְׁלֶךָ.
חֲנֻכָּה מְאִיר.

...

... תַּחֲנִי'

אָבָא שְׁלָכֶם כָּתַב לִי שְׂאֲתֶם אוֹמְרִים תְּהִלִּים וְסִמְתֶּם עֲכָשׁוּ בַּפְּעַם הָעֲשָׂרִים תְּהִלִּים. עֲכָשׁוּ אֲנִי רוֹאֶה שְׂאֲתֶם תִּלְמִידַת בַּיִת פִּיגָא אֲמַתִּית, לֹא צְרִיכִים לְלַמֵּד בֵּין כְּתָלֵי בַיִת פִּיגָא כְּדֵי לִהְיוֹת תִּלְמִידָה שֶׁל רַבְּנֵנוּ, מִי שְׂתַמְנַהֲגַת עִם הַלְמוּדִים שֶׁל בַּיִת פִּיגָא הִיא תִּלְמִידָה. תִּבְקָשׁוּ מְאַבִּיכֶם שְׂיִקַּח אֶתְכֶם מִפְּעַם לְפַעַם לְצִיּוֹן שֶׁל צְדִיק, שָׁם תִּתְפַּלְלוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. רַבְּנֵנוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת אוֹת צְדִיק, סִימֵן קַעג) בְּצִיּוֹנוֹ שֶׁל צְדִיק זֹכִים שֶׁכָּל הַתְּפִלוֹת מִתְקַבְּלוֹת.
חֲנֻכָּה מְאִיר.

...

הַאֵם אֲנִי בְּאֲמַת מִתְפּוֹן בְּרַצִּינּוֹת שְׂאֲנִי רוֹצֶה לִהְיוֹת יְהוּדִי

כְּשֶׁר?

שְׂאֵלָה:

לְכַבּוֹד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

הַרְבֵּה פְּעָמִים בְּשְׂאֲנִי אוֹמֵר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, "אֲנִי רוֹצֶה לִהְיוֹת יְהוּדִי כְּשֶׁר", אֲנִי חוֹשֵׁב: 'מִי אֲמַר שְׂאֲנִי בְּאֲמַת רוֹצֶה לִהְיוֹת יְהוּדִי כְּשֶׁר? אוֹלַי אֲנִי אוֹמֵר זֹאת רַק כִּי זֶה הַסְּטִיל, רַק כִּי אֲנִי שׁוֹמֵעַ אֶת זֶה בְּשַׁעוּרִים?'
כִּדְ אֲנִי גַם חוֹשֵׁב בְּשְׂאֲנִי אוֹמֵר לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ שְׂאֲנִי רוֹצֶה לִהְיוֹת טוֹב, אֲנִי חוֹשֵׁב אֲזַ שְׂזֶה דְּבַר אֲדוּק, אֲנִי חוֹשֵׁב 'אֵל תַּעֲשֶׂה אֶת עֲצֻמְךָ כֹּל כִּדְ אֲדוּק, זֶה סֵתֶם טַפְּשֵׁי וְיִלְדוּתִי'.
מִה הַדְּרָךְ הַנְּכֻנָּה לַחֲשֹׁב עַל זֶה?

יִישַׁר חַח

תשובה :

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויגש, ב' טבת, זאת חנכה, שנת ה'תשפ"ב
לקבוד ... גרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

תמשיך לומר להשם יתברך שאתה רוצה להיות טוב, כי זה מה שאתה
באמת רוצה, כל יהודי רוצה להיות טוב, אלא שהיצר הרע משגע ומבלבל
כל כך את האדם - שהאדם בעצמו כבר לא יודע מה הוא רוצה; חושבים
שרוצים משהו אחר, אבל האמת היא שכל יהודי רוצה רק דבר אחד, להיות
כשר ולעשות את רצון הבורא.

עכשו שהתחלתי ללכת בדרך של רבנו, לקחת את העצה של התבודדות
ותפלה - אל תתן לשטן לבלבל לך את המח ואל תעזב חס ושלום את
ההנהגה הקדושה הזאת. השטן רועד מפחד מדבר אחד, הוא מפחד
שהאדם יתחיל לדבר אל השם יתברך, אזי הוא גמור, הוא נעשה כלא,
כשיהודי בא אל השם יתברך ואומר: "רבנו של עולם, אני רוצה להיות
כשר, אני רוצה להיות טוב; מה אעשה שאני נופל לעברות, פגמתי עוד
פעם, עזר לי השם, תן לי כח שאוכל להתגבר על הנסיונות"; כשהאדם
מדבר כמה מלים אמתיות אל השם יתברך - נחקקים כל העברות, כל
הקלפות והמשחיתים. לכן העבודה של לדבר אל השם יתברך, היא מצד
אחד הדבר הכי גבוה, ולכן היא הדבר הכי קשה; הסמ"ך מ"ם סוגר ואוטם
את הפה שלא יוכלו לדבר את המלים הספורות האלה.

זה נכון מה שאתה חושב שאתה אומר את המלים האלה כי אתה שומע
את זה בשעורים, טוב מאד; תמשיך להקשיב לשעורים של הישיבה - וכך
כל ימי חייך תמשך להקדוש ברוך הוא, אתה תרצה להיות טוב וכשר.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

האם מתר להסתפל על גיטה?

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני לא יודע איך להתחיל את מכתבי, אבל הרגשתי שאני חייב לכתב.

אני לומד באחת מהישיבות החסידיות הכי טובות, בשנים הראשונות בישיבה הייתי בחור טוב, תמיד רציתי להיות טוב ואכן התנהגתי כשורה וכראוי, אבל היצר הרע לא ותר עלי, ולצערי כשנכנסתי לישיבה גדולה נכנסתי פעם לאיזה חנות של יהודי חסידי, הוא היה נראה יהודי ירא שמים, ונכנסתי שם למשרד שלו, ושם במחשב ראיתי תמונות לא עדינות, והיצר הרע גדלק בתוכי וכבר לא יכלתי לכבות את זה.

התחלתי לשבת אצלו במשרד למשך שעות ארוכות, שרפתי את הנשמה שלי פעם אחר פעם, ושקעתי יותר ויותר עמק בשאול תחתית. עמק בלב כאב לי למה אני עושה את זה, אבל לא היה לי דרך להתנתק מזה. במקביל ובאותו זמן המשכתי ללמד בישיבה, מבחון הייתי נראה כמו בחור ישיבה רגיל עם כל הפרושים, כולל כל המשגים בחסידות.

הגעתי למצב כל כך רע שלא ידעתי מה לעשות עם עצמי, לאט לאט הפח שלי נאטם יותר יותר, כבר לא יכלתי ללמד, למרות הראש הטוב שלי.

אבל היצר הרע אטם את עיני, ולא עלה בדעתי ללכת למישהו לדבר על זה, ללכת לבקש עזרה, חוץ ממה שמאד התביישתי לדבר עם מישהו בישיבה על מצבי, וכמובן שאם אחד מהמשגיחים היה יודע מה אני עושה, הייתי עף משם באותו הרגע.

בדמיוני הגדול עוד סברתי שאני בחור טוב בישיבה, בסתר קניתי לי סמארטפון קטן, ומזה כבר בכלל לא יכלתי להתנתק, ישבתי מחבא שעות רבות וארכות, וצפיתי בדברים מהסוג הכי גרוע שרק יש בעולם, אבל בד בבד **דאגתי** שתמיד יראו אותי בישיבה, שאף אחד לא יחטד בי במשהו רע.

תקופה ארוכה הייתי כל כך שקוע בשטויות ועברות, שמאותן שנים אני אפלו לא זוכר מה היה, מועדים וזמנים, מארעות שונים, אני לא זוכר כלום. הגעתי למצב שלא התפללתי שחרית מנחה וערבית, הקפדתי רק להניח תפלין כל יום ולקרא קריאת שמע, זה היה לי חקוק בדמי מאבא שלי, שאין דבר כזה שיעבר יום בלי להניח תפלין, כדי לא להיות 'קרקפתא דלא מנח תפלין'.

יום אחד יצא לי לשמע על ראש הישיבה שליט"א, ולמרות ששמעתי הרבה לשון

הֵרַע עַל בְּרִסְלָב, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רַחֵם עָלַי, וְקִבְּלֵתִי בְּלִבֵּי הַעֲרֵכָה לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה, שְׁמַעְתִּי עַל הַחֲזוּק הַיּוֹמִי וְשֵׁאֵר הַפְּעֻלוֹת, וּמֵאֵד הַעֲרֵכְתִּי אֶת זֶה.

אָבֵל עֲדִין לֹא הִתְעוֹרַרְתִּי אִזּוֹ מֵהַשְׁנָה שְׁלִי, הַמְשַׁכְּתִי לְבוֹסֵס בְּכָל הַדְּבָרִים הַמְרִים וְהָרְעִים, אֲפִלוּ שְׂאֵף אֶחָד מִסְּבִיב לֹא חִשַׁד שְׁמִשְׁהוּ קוֹרָה אֲתִי, יֵשׁ לִי כְּשֵׁרוֹנוֹת טוֹבִים בְּרוּךְ הַשֵּׁם, וַיִּדְעַתִּי אִידֵךְ לְשַׁחַק עַל כָּלֵם, יֵשׁ לִי זְכוּרֹן טוֹב וְהַזְלַחְתִּי בְּכָל הַבְּחִינֹת וְהַמְבַחֲנִים וְכֵן הֲלָאָה, אֲפִלוּ שְׁשֵׁתִי דְקוֹת אַחַר כֶּךָ הַכֵּל פָּרַח מֵרֵאשִׁי, שְׁכַחְתִּי הַכֵּל.

לִילָה אֶחָד, אַחֲרֵי הַרְבֵּה שְׁעוֹת שֶׁל צְפִיָּה בְּכָל סוּגֵי הַדְּבָרִים הָרְעִים רַחֲמָנָא לְצַלּוֹן, פְּתֹאֹם קִפְצִי לִי "חֲזוּק יוֹמִי" שֶׁל רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א, בְּבוֹתֵרֵת הִזָּה כְּתוּב: "אֵין בְּרָרָה, חִיבִים לְדַבֵּר עַל זֶה", אֲנִי לֹא יוֹדַע מֵה קָרָה לִי אִזּוֹ, אָבֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּרַחֲמָיו הַגְּדוֹלִים נָתַן לִי מִתְּנַת חֲנֻם שְׁלַחְצָתִי עַל זֶה, וְאִזּוֹ נִפְתַּח לִי שַׁעַר לְגַן עֵדֶן שְׁלִי! שְׁמַעְתִּי אֶת הַחֲזוּק יוֹמִי, מֵאֵד נְהַנִּיתִי מִזֶּה, וְהִתְחַלַּתִּי לְחַפֵּשׂ עוֹד מִסוּג "הַחֲזוּק יוֹמִי" הַזֶּה, שְׁמַעְתִּי עוֹד וְעוֹד לְמִשְׁךְ שְׁעוֹת אֲרָכוֹת, זֶה הִזָּה כְּמוֹ פְּצַצַת אֶטוֹם לְמַח שְׁלִי, וְכֶךָ שְׁמַעְתִּי עַד שֶׁהִסּוּלָה נִגְמְרָה, אֲפִלוּ לֹא שְׁמַתִּי לֵב שֶׁהִסּוּלָה נִחְלַשְׁתָּ.

סִגְרָתִי אֶת הַטְּלָפוֹן, וְהִלְכְּתִי לְבֵית הַכְּנֻסֵת לְחַפֵּשׂ מִנֵּין עֲרַבִּית, הַמַּח שְׁלִי הַסְתוֹבֵב וּמִשְׁהוּ קָרָה אֲתִי, הִתְחַלַּתִּי לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת עֲרַבִּית מְלֵה בְּמֵלָה, אַחֲרֵי זְמַן אַרְבֵּי מֵאָד שְׁבַכְלָל לֹא הִתְפַּלַּלְתִּי, זֶה לֹא הִזָּה לִי קַל, פְּשׁוּט כִּי כְּבָר לֹא הִיִּיתִי רְגִיל לֵאמֹר אֶת הַמַּלִּים, הַסְתַּכְּלַתִּי בְּתוֹךְ הַסְדוּר כְּדִי לֹא לְהִתְבַּלְּבֵל.

אַחֲרֵי עֲרַבִּית הוֹצֵאתִי אֶת כְּרִטִּיס הַסִּים שֶׁל הַטְּלָפוֹן וְשִׁבַרְתִּי אוֹתוֹ, וְאִזּוֹ הִתְחִילָה תְּקוּפָה אֲרָכָה שֶׁל קִנְיַת כְּרִטִּיסִי סִים וְשִׁבִירְתֶּם. שׁוּב נִכְשַׁלְתִּי בְּצִפְיָה בְּדְבָרִים רְעִים, וּמִיָּד אַחַר כֶּךָ שְׁמַעְתִּי שְׁעוֹר שֶׁל רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א, זֶה הִזָּה מִמֶּשׁ 'אוֹר וְחֹשֶׁךְ מְשֻׁשִׁים בְּעֲרַבּוּבִיא'.

לֵאט וּבִהַדְרָגָה הִתְחַלַּתִּי לְדַבֵּר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁיִרְחַם עָלַי וַיּוֹצִיא אוֹתִי מֵהַבֶּץ הָעֵמֶק וּמֵהַטְּמֵאָה שְׂאֵנִי מִבוֹסֵס בָּהּ, הִלְכְּתִי לְקַבְּרֵי צְדִיקִים וְצַעֲקוֹתִי הַרְבֵּה אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁכַבֵּר יִרְחַם עָלַי.

אֲנִי יוֹכֵל לְכַתֵּב סֵפֶר שְׁלָם מִמָּה שְׁעֵבֵר עָלַי, אָבֵל אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהֵאָרִיד כָּל כֶּךָ. אַחֲרֵי תְּקוּפָה אֲרָכָה הִתְחַלַּתִּי שׁוּב לְהִתְפַּלֵּל כְּמוֹ יְהוּדֵי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם, הִתְחַלַּתִּי שׁוּב לְלַמֵּד תּוֹרָה, אַחֲרֵי זְמַן אַרְבֵּי שָׁלָא פְּתַחְתִּי סֵפֶר, הִתְחַלַּתִּי עִם מְשִׁנוֹת וְהַמְשַׁכְּתִי הֲלָאָה לְגַמְרָא, לְעֵבֵר עַל הַפְּרָשָׁה, נ"ד, זֶהֲרֵ, וְעוֹד הַרְבֵּה שְׁעוֹרִים, לֵאט לֵאט הַרְגָּשְׁתִּי שֶׁהַמַּח

שְׁלִי מִתְחִיל לְהִתְעוֹרֵר, אֲנִי כְּבָר מִתְחִיל לְהִבִּין דְּבַר שֶׁבִקְדָּשָׁה, הַתְּחִלְתִּי לְלַכֵּת בְּדָרֶךְ שֶׁל לְהִיּוֹת יְהוּדִי כְּשֶׁר. אֵף אֶחָד לֹא הָיָה שֶׁתֵּף לְמִסַּע הָאָרֶץ וְהַקְּשָׁה שְׁלִי, הֶהָרִים וְהַגְּאֻזִּים שֶׁטִּפְסַתִּי עֲלֵיהֶם בְּמִשָּׁךְ זְמַן רַב, אֲבָל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כֵּן יוֹדַע וְרוֹאֶה הַכֹּל, וְהוּא בּוֹדֵאֵי הָיָה שֶׁתֵּף.

יְדֵי רוּעֵדוֹת בְּכִתְבֵי אֶת הַמִּכְתָּב, עֵינַי זוֹלְגוֹת דְּמָעוֹת עֵכָשׁ, אֲנִי מְנַגֵּב אֶת הָעֵינַיִם פֶּעַם וְעוֹד פֶּעַם, פְּשׁוּט כְּדֵי שְׂאוּכַל לְרְאוֹת מָה אֲנִי כוֹתֵב. הַיּוֹם אֲנִי יָכוֹל לְהוֹדוֹת לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, הַדוּ לֵה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ, סִימְתִי בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה בְּחַיֵּי אֶת כָּל שֶׁשָּׂה סִדְרֵי מִשְׁנָה, כְּבָר תְּקוּפָה אֲרָפָה שְׂאֲנִי לֹא נֹגַע בְּסִמְאָרְטָפוֹן וְאֲנִי לֹא צוֹפֶה בְּסִרְטִים, אֲנִי שׁוֹמֵעַ אֶת הַשְּׁעוּרִים שֶׁל רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א, אֲנִי קוֹרֵא "עֲצַתוֹ אַמוֹנָה" וְאֲנִי מְחִיָּה אֶת נַפְשִׁי עִם זֶה.

אֵף פֶּעַם לֹא הֵאֱמַנְתִּי שְׂאוּכַל לְהַחְלִץ מֵהַטְּמָאָה הַקְּשָׁה הַזֹּאת, הַלֵּב שְׁלִי דוֹפֵק עֵכָשׁ כְּאִלּוּ רִצְתִּי כְּמָה קִילוּמֵטְרִים, אֲנִי מְלֵא בְּרִגְשׁוֹת סוּעָרִים, אֲנִי לֹא יוֹדַע מָה לַעֲשׂוֹת עִם עֲצָמִי, אֲנִי רוֹצֶה לְצַאת וְלָזַעַק בְּרַחוּבוֹת, "אֲחִים יְקָרִים, יֵשׁ בּוֹרָא לְעוֹלָם! יֵשׁ לָנוּ אָבִא שְׂאוּהֵב אוֹתָנוּ! אֵף פֶּעַם לֹא מְאָחֵר! אֵף פֶּעַם לֹא סוֹף הָעוֹלָם! תְּמִיד אֲפָשֶׁר לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה!", אֲנִי מִמְשֵׁ לֹא יָכוֹל לְהַפְסִיק לְבָבוֹת מְרֹב הַתְּרַגְּשׁוֹת.

אֲנִי מוֹדֶה לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם עַל כָּל הַטוֹב שֶׁהוּא עֹשֶׂה אֵתִי כָּל חַיִּי, וּבְמִיָּחָד עַל הָאוֹר הַנִּפְלֵא שֶׁהוּא שָׁלַח לִי בְּדַמּוֹתוֹ שֶׁל רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א, אֲנִי לֹא יוֹדַע אִיךְ אֲנִי יָכוֹל לְהוֹדוֹת מִסְפִּיק לְרֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א עַל כָּל מָה שְׂאֲנִי מְקַבֵּל מִמֶּנּוּ.

הַתִּישְׁבְּתִי לְכַתֵּב אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה בְּגִלְל אַרְבַּע סְבוֹת: רִאשִׁית פְּשׁוּט כְּדֵי לוֹמַר "יֵישׁר כַּח גְּדוֹל", אֲנִי לֹא יוֹדַע אִם יֵשׁ בְּכֻלָּ מַלִּים לְהַבִּיעַ אֶת הַכֶּרֶת הַטוֹב שֶׁהֵלֵב שְׁלִי רוֹצֶה לְצַעֵק, תּוֹדָה תּוֹדָה תּוֹדָה, וְשׁוֹב תּוֹדָה.

שְׁנִית אֲנִי רוֹצֶה שְׂרֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א יַדַּע עַד כְּמָה הַכּוֹחוֹת שֶׁלוֹ מְשַׁפְּעִים, אֲנִי בְּטוֹחַ שְׂאֲנִי לֹא הָרִאשׁוֹן וְלֹא הָאַחֲרוֹן, אֲבָל אֲנִי חֲלִיָּה בְּשִׂרְשֵׁרֶת הָאֲרָכָה שֶׁל יְהוּדִים שְׁחוֹזְרִים אֶל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי רֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה שְׁלִיט"א.

שְׁלִישִׁית, עַד כְּמָה צְרִיכִים לְהַזְהִיר בַּחוּרִים שֶׁלֹּא יִפְלוּ בְּרִשְׁתׁ הַזֶּה, שְׁלֹא יִתְלַהְבוּ מֵאֵף אֶחָד, אֲפִלּוּ אִם הוּא נִרְאֶה כִּיהוּדִי יִרָא שְׂמִים, אִם לֹא מְכִירִים אוֹתוֹ אֶסוּר לְלַכֵּת אִתּוֹ וּבּוֹדֵאֵי שְׁלֹא לְהַכְנִס לְמִשְׁרָד שֶׁלוֹ. לְצַעֲרֵי הַנִּפְלָה שְׁלִי הַתְּחִלָּה כְּדֵי, זֶה שָׂרֵף הַרְבֵּה שָׁנִים מְחִיִּי, וְאֲנִי עֲדִין מְנַסֶּה עִם הַרְבֵּה תְּפִלוֹת וּדְמָעוֹת לְתַקֵּן אֶת הַנֶּזֶק שֶׁזָּה גָרַם לְנַשְׁמָה

שלי. באמת לא קבלתי חנוך על זה, אולי אם הייתי שומע עד כמה צריכים להזהר מאנשים זרים, לא הייתי נסתר, או לפחות הייתי הולך למישהו להתייעץ ולשאל מה לעשות.

הסבה הרביעית למה אני כותב היא כי רציתי לשאל מה אני יכול לעשות כדי להביע את הכרת הטוב שלי, לפחות בנקודה קטנה, על מה שראש הישיבה עשה אתי? ומה אני יכול לעשות כדי להאחז חזק במקום הקדוש הזה ואף פעם לא לזוז מכאן? אגב, אני רוצה לשאל שאלה בהלכה, אם מתר להסתכל על גיטה, מישהו בלבד לי את הראש שמתר, שזה כמו אמא או אחות.

שוב יישר כח גדול על החיים שלי ברוחניות ובגשמיות.

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויגש, ב' טבת, זאת חנכה, שנת ה'תשפ"ב לכבוד ... נרו נאיר

רק עכשו היה לי אפשרות לפתח את המכתב שלך ולקרא אותו. מה אמר לך, כל כך החיית אותי; ואם תשאל ראש הישיבה צריך חזוק? הרי ראש הישיבה מחזק את כל אחד?! אכל הרבה פעמים אני כל כך מספק אם להמשיך לדבר את הדרשות או לאפסיק לדבר, שאמשיך לכתב מכתבים או שאעזב את הכתיבה; עכשו אני קורא את המכתב שלך ואני מאד שמח שעל ידי השעורים יצאת משאול תחתית ונהפכת ליהודי כשר.

לגבי הסתכלות על גיטה וכו'; גיטה היא לא כמו אמא או אחות, צריכים לשמור על העינים אצל גיטה. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

איש אמונות

הקדוש ברוך הוא אתך, עמך ואצלך

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת מקץ, כ"ו כסלו, ב' דחנוכה, שנת ה'תשפ"ב
לתלמידה החשובה ... תחי'

אני קורא את כל המכתבים שלך, אני מאד נהנה לקרא את המכתבים
שלכם, תכתבו עוד.

תהיו חזקים, דעו לכם 'הקדוש ברוך הוא אתך, עמך ואצלך'.

...

עזב את היין ואת המשקאות החריפים

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת מקץ, כ"ו כסלו, ב' דחנוכה, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד ... גרו יאיר

עכשו אני שומע שחזרת לשתייה; סבא שלך אומר לי שהוא רואה
אצלך בקבוקי משקה חריף, הוא בקש ממני שלא אומר לך שהוא גלה לי,
אבל אני בן אומר לך מי אמר לי את זה, כי אני רוצה להציל אותך מהמחלה
הזאת השם ישמרנו.

מה התכניות שלך? עוד מעט אתה בתקופת השדוכים, אתה בונדאי
רוצה להתחתן, נו מה אתה חושב? מי תרצה שפור בתור בעל? אצטרך
לחפש לך פלה שגם שותה.

אני מעריך אותך, אני מאד אוהב אותך ואני רוצה רק את טובתך, לכן

אֲבָקֶשׁ מִמֶּךָ: "עֹזֵב אֶת הַיַּיִן וְאֶת הַמְשָׁקָאוֹת הַחֲרִיפִים, אֶפְלוּ בִּיְרֵה אֶל תְּשֻׁתָה!"

תלמד כל יום את התורה של רבנו, לקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן כו - שְׂמֵדְבַרְתָּ עַל שְׂכָרוֹת, וְתֹאמַר אֶת הַתְּפִלָּה שֶׁל רַבֵּי נִתָּן (לקוטי תפלות חלק ב', סימן כג).

כְּמוֹ כֵן תִּלְמַד אֶת הַפְּסוּקִים בְּסֵפֶר מְשָׁלִי, דְּבַרֵי הַמּוֹסֵר שֶׁל אִמּוֹ שֶׁל שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, שֶׁהִיא אוֹמֶרֶת (מְשָׁלִי לֵא, ד-ז): "אֵל לְמַלְכִים לְמוֹאֵל", לֹא מֵתָאִים לְמַלְכִים שֶׁמְקַרְבִים אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהִתְנַהֵג כְּךָ, "אֵל לְמַלְכִים שְׁתוּ יַיִן, וְלָרוֹזְנִים אֵי שִׁכָר", לֹא מֵתָאִים לְמַלְכִים לְשִׁתוֹת יַיִן, וְלְמוֹשְׁלִים גְּדוּלִים לֹא טוֹב יַיִן יֶשֶׁן, "פֶּן יִשְׁתָּה וְיִשְׁפַח מִחֻקְךָ", אִם שׁוֹתִים - יְכוּלִים לְשַׁכַּח אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְכוּ', "תִּנְנוּ שִׁכָר לְאוֹבֵד", יַיִן הוּא טוֹב בְּשָׂבִיל רְשָׁעִים שֶׁבְּמִילָא יִלְכוּ לְאַבְדוֹן, הֵם פְּלִים וְנִגְמָרִים, "וַיַּיִן לְמָרִי נֶפֶשׁ", יַיִן הוּא טוֹב עֲבוּר אֲנָשִׁים מְמַרְמְרִים, "יִשְׁתָּה וְיִשְׁפַח רִישׁוֹ", עַל יְדֵי הַשְׁתֵּיָה הֵם שׁוֹכְחִים אֶת עֲנִיּוּתָם, "וַעֲמָלוֹ לֹא יִזְכָּר עוֹד", הֵם לֹא זוֹכְרִים אֶת צַעֲרָם, אֲכָל אֶתָּה אֵל תְּשֻׁתָה.

כְּמוֹ כֵן תִּלְמַד אֶת הַפְּסוּקִים בְּמְשָׁלִי בְּסוּף פָּרָק כג: "לְמִי אוֹי לְמִי אָבוֹי, לְמִי מְדִינִים לְמִי שִׁיחַ, לְמִי פְּצָעִים חֲנָם, לְמִי חֻכְלָלוֹת עֲיִנִים", עַל מִי מְקוֹנְנִים? מִי מְסַתְּכֶסֶף? מִי מְדַבֵּר הַרְבֵּה? מִי חוֹטֵף מְכוֹת? לְמִי יֵשׁ עֲיִנִים אֲדָמוֹת? שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ שׁוֹאֵל אֶת הַשְּׂאֵלוֹת הָאֵלוּ, וְעוֹנֶה: "לְמֵאֲחָרִים עַל הַיַּיִן, לְבָאִים לְחַקֵּר מִמֶּסֶף", לְאֵלוּ שְׁשׁוֹתִים יַיִן, וְלְאֵלוּ שֶׁבָּאִים לְחַקֵּר אֵיךְ מְכִינִים יַיִן חֻזֵק, יַיִן טוֹב.

תלמד את כל הפסוקים האלו במשלי ותאמר את התפלה, כי אני מפחד מה יְהִיָה הַסּוּף שֶׁלְךָ.

אני רוצה לעזור לך, אני ממתין שתענה לי על המכתב הזה.

...

השדוכים שיוֹרְדִים, מְקַרְבִים אֶת הַשְּׂדוּף הַנְּכוּן

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרַשְׁת מִקֵּץ, כ"ז כְּסֵלִיו, ג' דְּחִנְכָּה, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד ... נְרוּ יְאִיר

מָאד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, תְּתַחַזֵּק בְּכָל כּוּחוֹתֶיךָ; הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, אֶתְּהָ תִמְצָא אֶת זְוִיגְךָ.

אֵל תֹּאכַל אֶת הַלֵּב עַל מַה שֶּׁקָּרָה, מַה שֶּׁעֲבַרְתָּ הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ. רַבְּנוּ אוֹמֵר (חיי מוֹהַר"ן, סימָן תַּקְצ"ה): "שֶׁכֵּל אִישׁ יֵשׁ לוֹ כִּמְהָ וְכִמְהָ זְוִיגִים, כִּי מִכָּל הַדְּבוּרִים שֶׁמְדַבְּרִים בְּעִנְיַי הַשְּׂדוּכִים אֵף עַל פִּי שְׂאִינָם נִגְמְרִים זֶה בְּעֶצְמוֹ בְּחִינַת זְוִיג וְשְׂדוּף, וְלִפְעָמִים נִגְמַר הַשְּׂדוּף וְאַחַר כֵּן מִפְּסִיקִים הַקֶּשֶׁר שֶׁל תְּנָאִים. וְלִפְעָמִים בְּאֵין לִיְדֵי נְשׂוּאִין וְאַחַר כֵּן בְּסִמּוּךְ נַעֲשֶׂה גִט בֵּינֵיהֶם, אֲבָל כָּלֵם הֵם בְּחִינַת זְוִיגִים שְׁלוֹ". לְאָדָם יֵשׁ כִּמְהָ שְׂדוּכִים שֶׁהוּא צָרִיךְ לַעֲבוֹר כְּדֵי שְׂיֻכַּל לְהַגִּיעַ לְזְוִיגוֹ הַנְּכוּן.

אֶתְּהָ הֵרִי גַר בְּקִרְיַת יוֹאֵל סִמּוּךְ וְנִרְאָה לְצִיּוּנוֹ שֶׁל הַרְבֵּי הַקְּדוֹשׁ מִסַּאטְמֵר זְכוּתוֹ יֵגֵן עָלֵינוּ, תַּעֲלֶה כָּל יוֹם לְכִמְהָ דְקוֹת וְתֹאמֵר מִזְמוֹר תְּהִלִּים מִעֲמֻק הַלֵּב, תְּבַקֵּשׁ שֶׁתִּמְצָא אֶת זְוִיגְךָ. רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמְדוּת אוֹת צְדִיק, סימָן קַע"ג): "עַל יְדֵי הַשְּׂתַחֲוֹת עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת, אֵף עַל פִּי שְׂאִינֵנו רְאוּי לְכַף".

אֶתְּהָ כּוֹתֵב לִי שֶׁרְצוֹנְךָ שְׂאֵהִיָּה הַשְּׂדֻכָן שְׁלֶךָ; אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ כָּל יוֹם שְׂאֵנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת הַשְּׂדֻכָן שְׁלֶךָ. רַבְּנוּ סֵפֶר (חיי מוֹהַר"ן, סימָן פּד) שֶׁהוּא חָלֵם שֶׁהוּא שׂוֹאֵל לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים מֶה תִּהְיֶה פְּרִנְסָתוֹ, וְעָנּוּ לוֹ: "הַפְּרִנְסָה שְׁלֶךָ תִּהְיֶה שְׂתֵהִיָּה שְׂדֻכָן", מוֹהֲרָא"ש עֵסֶק כָּל יְמֵי חַיָּיו בְּשְׂדוּכִים, רַבְּנוּ אָמַר בְּפִירוּשׁ (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן חֵלֶק ב', סימָן פט) הַצְּדִיק הוּא הַשְּׂדֻכָן; אֲנִי אֶפְעַל בְּשִׁבְלֶךָ.

חֲנֻכָּה מְאִיר.

...

אם יודעים מה לעשות, זה לא אומר שאין אמונת חכמים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מקץ, כ"ז כסלו, ג' דחנכה, שנת ה'תשפ"ב
מרת ... תחי'?

קבלתי את המכתב.

אתם פותחים: "אני מסתפלת סביבי ואני רואה איך מרת ... ן ... ן ... ן
... לכלן יש כזאת אמונת צדיקים, כל דבר הן שואלות את ראש הישיבה,
תמיד יש להן רשימות של דברים לשאל, ואני לא יודעת מה לשאל. איך הן
יודעות מה לשאל? לי אפילו לא עולה רעיון מה לשאל, אבל אני שמחה
כשאני נזכרת במה שראש הישיבה אומר, שמי שקורא עצתו אמונה ושומע
את השעורים יודע כל מה שצריכים לדעת".

אל תשברו מאחרים, אל תתבלבלו מאחרים; אם יודעים מה לעשות,
אין ספקות - זה עדין לא אומר שאין אמונת חכמים. יש כאלה שבאים
מבתים בלי חנוף, הם לא יודעים כלום בחיים, לכן הם שואלים כל דבר;
אחרים שבאים מבתים יראי שמים, כמוכם, שהוריהם נתנו להם חנוף טוב -
יודעים בעצמם איך להתנהג, זה לא אומר שיש להם פחות אמונת צדיקים;
הם לא יודעים איך לעשות תזונה בחיים, הם עכשו מתחילים את חייהם,
לכן הם שואלים כל דבר.

אל תשברו מאחרים, אתם שוים יותר מהם; אל תסתכלו על אחרים,
אל תחקו אחרים, אל תרצו להיות כמו אחרים, תרצו רק דבר אחד - לעשות
את רצון השם.

תלמדו את המכתבים של עצתו אמונה, תלמדו זאת כמה פעמים; לא
מספיק להציץ בזה בשבת, כל השבוע תחיו עם המכתבים. כשאיתם רואים
תפלות במכתבים - תאמרו את זה בקול, וכשאתם רואים במכתבים
שצריכים להודות להשם יתברך - תתחילו להודות להשם יתברך בקול.

מי שלומד את המכתבים כבר יודע לבד איך להתנהג, הוא כבר לא
צריך אף אחד.

חנכה מאיר.

...

מסכנים האנשים הצודקים שהכל אצלם צריך להיות מסודר

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מקץ, כ"ז כסלו, ג' דחנכה, שנת ה'תשפ"ב
מרת ... תחי'?

קבלתי את המכתב.

תודו להשם יתברך שיש לכם בעל טוב; הוא ירא שמים, הוא שמור, הוא עוזר לכם, הוא מסור אליכם; יש אכל בבית, הוא מביא פרנסה הביתה. לא צריך להפריע לכם לגבי ליל ששי וכו'; תשמחו את עצמכם, תעשו שבת שמחה. אפלו שהבעל ישן - תהיו חכמים, אל תחפשו להיות צודקים. מסכנים האנשים הצודקים, מסכנים האנשים שהכל אצלם צריך להיות מסודר, דברים שהאבא צריך לעשות - האמא לא יכולה לעשות וכו' וכו'. אם הבעל רוצה לישן קצת בשבת, הוא לא מספיק ללמד עם הילדים - אל תעשו מזה מהפכה, לא קרה כלום אם האבא רוצה לישן קצת בשבת; אם אתם רוצים ללמד אתם - אתם יכולים ללמד אתם, ואם לא ילמדו עם הילדים - גם לא יקרה כלום.

תודו להשם על החיים שלכם; הרי אתם בעצמכם כותבים: "בעלי מאד טוב אלי, גם לי וגם למשפחה שלי; כלם יודעים שמתי שצריכים משהו הולכים לבעלי והכל מסתדר"; נו מה אתם צריכים יותר מזה, את האשה הכי מאשרת, יותר מזה אתם לא צריכים.

לגבי איך לחנך את הילדים; על דרך ארץ צריכים לשים דגש חזק מאד, חייבים ללמד ילדים להתנהג בעדינות ולדבר בדרך ארץ למבגרים, בדרך ארץ צריכים להיות קפדניים מאד. אני חטפתי סטירה מאבי שליט"א כשדברתי לאדם מבגור ללא דרך ארץ, אבי היה קפדן מאד בענין של דרך ארץ, וברוך השם זה רק עזר לי בחיים.

קחו את התהלים ותבקשו מהשם יתברך בשביל הילדים שלכם, אין דבר גדול יותר מתפלות של הורים על ילדיהם.

חנכה מאיר.

...

תפסיק להתלונן, תתחיל להודות ולהלל

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מקץ, כ"ז כסלו, ג' דחנוכה, שנת ה'תשפ"ב
 לכבוד יקירי ... גרו יאיר

אל תכעס שאני מתחמק מלדבר אתך, אני לא יכול לסבול עצבות ומרה שחרה. כמה שאני מדבר אתך מהעצות של רבנו, שעוה על גבי שעוה - אתה זורק את זה בחזרה בפנים, חבל על הזמן והכח שלי.

אני רואה ממש כמו עיני את הדבור שרבי נתן היה אומר: "כשמישוהו מתלונן, אומרים מן השמים שיתנו לו עוד צרות, שיהיה לו על מה להתלונן, ולהפך, כשמישוהו מהלל ומשבח את השם, אומרים מן השמים, נתן לו עוד הרבה יותר טוב, שיהיה לו על מה להודות".

מה אומר לך, לקחת דרך רעה, אתה לא מפסיק לבכות ולהאנח, אחרים היו מאחלים לעצמם חיים יפים כמוך; אתה בריא, יש לך אשה יקרה; מה חסר לך? במקום להודות ולהלל להשם יתברך, להגיד: "כל כך טוב לי", "השם כל כך טוב אלי" - אתה נאנח יומם ולילה. כשאני מדבר אתך אני בעצמי נופל לעצבות, לכן אני לא מדבר אתך.

תסלח לי; או, אם אתה מחליט לשנות את דרך החשיבה שלך - אז אמשיך לדבר אתך.

קח את העצה של רבנו, העצה של התבודדות; לך לטיול ותבקש רק על הדבר הזה, על שמחה:

"רבנו של עולם, תשמח אותי; תוציא אותי מהעצבות והמרה שחרה שלי.

רבנו של עולם, עזר לי שתהיה לי אמונה, שאאמין בך; שאזכר ואדע שהכל זה אתה, הטוב - זה אתה, והרע - זה אתה; אין טוב, אין רע, הכל לכל זה אתה בעצמך.

רבנו של עולם, זכני להיות בשמחה תמיד! מה אני יכול לעשות, אני כל כך עצוב, אני חושב כל כך שלילי; אני רואה רק רע, אני לא מפסיק להאנח, עזר לי אבא, רחם עלי בזכות הצדיקים הקדושים שמסרו את נפשם

למענה, בזכות רבנו הקדוש רבי נחמן בן פיגא זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל".

כמו כן תגיד את מזמור כט: "מזמור לדוד הבו ליי בני אלים הבו ליי כבוד ועז: הבו ליי כבוד שמו השתחווי ליי בהדרת קדש: קול יי על המים אל הכבוד הרעים יי על מים רבים: קול יי בכח קול יי בהדר: קול יי שבר ארזים וישבר יי את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל לבנון ושריץ כמו בן ראמים: קול יי חצב להבות אש: קול יי יחיל מדבר יחיל יי מדבר קדש: קול יי יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו פלו אמר כבוד: יי למבול ישב וישב יי מלך לעולם: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום"; רבנו אומר (ספר המדות אות קלפה, סימן ו): "השבעה קולות שאמר דוד על המים, בדבורן מכניעין הרוח רעה".

כמו כן תדליק נר לזכות רבי מאיר בעל הגס ותן פמה פרוטות לצדקה שתוכל להחליץ מהעצבות והמרה שחרה.

תודיע לי באיזו דרך אתה בוחר; את הדרך של להגיד ולשיר: "מר לי" או את הדרך של להגיד ולשיר: "פי טוב השם, הקדוש ברוך הוא כל כף טוב אלי!"

אהבתי לשוחח אתך, הייתי יושב אתך שעות, הייתי מטייל אתך, כל כף נהניתי לשמע שוב ושוב מלים טובות על הקדוש ברוך הוא. בכל פעם שאומר: "הקדוש ברוך הוא כל כף טוב אלי" - זה עושה כל כף טוב ושמת, אבל כשאתה שר: "מר לי" - את זה אני לא יכול לסבול, אני נגעל מהמלים האלו.

אני מבקש בשבילך כל יום; ליד גרות חנפה אני מבקש מאד הרבה בשבילך, פי אני מאד אוהב אותך; אני מאד מרחם עליך.

...

תספורים יפים לילדים, תעשה שיהיה מעניין

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת מקץ, כ"ח כסלו, ד' דחגכה, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד יקירי ... גרו יאיר מלמד בתלמוד תורה היכל הקדש ברסלב,
ליבערטי

לעת עתה אין לי עדין מנהל בתלמוד תורה בקריה, "ובמקום שאין אנשים,
השתדל להיות איש" (אבות,ה), אז אבקש ממך, תעזר לי בתלמוד תורה.
אתה מלמד מסור לכפתה שלך בפרטיות, אני רוצה לבקש ממך
שתסתכל גם על כל הכתות בכלליות.

המנהל הגשמי האברך היקר ... גרו יאיר עובד קשה מאד שהכל יהיה
מסודר בתלמוד תורה, תרתם את הילדים אתך לעזרתו, שיקלו עליו.
הוא אומר לי שהיום ילד זרק אבן ושבר חלון באוטובוס; אני יודע
שהילדים בקריה הם - תורה להשם - ילדים עם מרץ, ילדים בריאים
ושוכבים; בכל זאת צריכים ללמד דרך ארץ ואנושיות. גם אני הייתי שוכב,
שברתי חלונות, עד שתפסו אותי וחיכו אותי היטב.

תאסוף את כל הילדים בארוחת צהרים ובארוחת בקר, תספור להם
ספורים יפים, תעשה את זה מעניין, תעשה את זה מצחיק - שזה יחדור להם
בעצמות (ודעת לנבון, לא כדאי לעשות סתם ליצנות בפני ילדים, רק אם
הלצנות היא נגד עבודה זרה ועברות; למשל על אנשים שגוזרים את
הפאות, את הזקן ואנשים שעושים עברות).

תתחזק אחי האהוב; אני מקווה שתשאר כל ימי חייך בצבא שלנו. אני
רוצה להקים צבא של אברכים שעוסקים עם ילדים לשם שמים; בונים
ילדים, אוהבים כל ילד ומחפשים בכל אחד את הטוב.

הגעתי עכשו לקריה, אני אדליק פאן ארבעה גרות, עד זאת חגכה.
עכשו כבר מאחר בלינה, מיד התישבתי לכתב מכתבים לכל
המלמדים, אני מקווה לבוא לתלמוד תורה לחזק אתכם. מחר בבקר יתקיים
שבע ברכות לחתן ... גרו יאיר, אחר כך אבוא לתלמוד תורה.

...

אָנִי מוֹדָה לָךְ שְׂאֵתָה נוֹהֵג בְּשֵׁאטְל בְּקִרְיָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - ד' פְּרֶשֶׁת מְקַן, כ"ח כְּסֵלוֹ, ד' דְּחַנְכָּה, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבוֹד יְקִירִי ... גְּרוֹ יְאִיר

אָנִי מוֹדָה לָךְ שְׂאֵתָה נוֹהֵג בְּשֵׁאטְל.

יְכוּל לְהִיּוֹת שְׂאֵתָה מְרַגֵּיש מְשַׁעֲמֵם בְּזִמְנֵן הַנְּסִיעָה, יֵשׁ שְׁעוֹת אַרוּכוֹת
שְׂאֵתָה נוֹסֵעַ סְבִיב הַקְּרִיָּה רִיק, אֵתָה מְרַגֵּיש שְׂאֵתָה לֹא עוֹשֶׂה כְּלוּם; דַּע לָךְ
שְׂאֵתָה כֵּן עוֹשֶׂה, אֲצִלִּי אֵתָה עוֹשֶׂה הַרְבֵּה; אָנִי מְאֹד רוֹצֶה שְׁיִהְיֶה שֵׁאטְל
לְמִשְׁפָּחוֹת כְּדִי שְׁיֻכְלוּ לְנִסֵּעַ מִפֶּה לְשֵׁם, אֵתָה עוֹזֵר לִי לְבָנוֹת אֶת הַקְּרִיָּה.
תִּתְבוֹדֵד, תִּפְעִיל נְגוּנֵי אָמוּנָה; בְּשֵׁאטְל אֵתָה יְכוּל לְהִשְׁמִיעַ רַק נְגוּנִים
כְּשֵׁרִים.

...

אָנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת שְׂתָף בְּכֹל מָה שְׂקוֹרָה בְּתִלְמוּד תוֹרָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - ד' פְּרֶשֶׁת מְקַן, כ"ח כְּסֵלוֹ, ד' דְּחַנְכָּה, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבוֹד יְקִירִי ... גְּרוֹ יְאִיר מְלַמֵּד הֵיכַל הַקֹּדֶשׁ בְּרֶסֶלַב, לִיבְעֵרִטִי

אָנִי מוֹדָה לָךְ עַל הִיּוֹתְךָ מְלַמֵּד כָּל כֶּף מְסוּר, תוֹרָה לְהִשָּׁם כָּלֵם מְאֹד
מְרָצִים מִהֶעֱבוּדָה שְׁלָךְ.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, אָנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת שְׂתָף בְּכֹל מָה שְׂקוֹרָה אֲצִלְךָ בְּכֶתֶה
בְּפֶרְטִיּוֹת וּבְכֹל מָה שְׂקוֹרָה בְּתִלְמוּד תוֹרָה בְּכִלְלִיּוֹת; אָנִי רוֹצֶה שְׂתִסְפֹּר לִי
כָּל מָה שְׂקוֹרָה וְכֹל מָה שְׂצָרִיכִים לְתַקֵּן.

הַשְּׁנָה שֶׁל "כֶּתֶה א'" הִיא שְׁנָה חֲשׂוּבָה מְאֹד לִילְדִים; אִם חֵס וְשְׁלוֹם
יֵלֵד נִשְׁמֵט מִלְמוּד הַקְּרִיָּאָה - הוּא נִשְׁאַר בְּעַל מוּם כָּל הַחַיִּים חֵס וְשְׁלוֹם.
תִּהְיֶה זֶהִיר מְאֹד עַל כָּל יֵלֵד, שְׁכָּל הַיְלָדִים יִדְעוּ הֵיטֵב.

רְאֵה לְדַבֵּר עִם הַמְּלַמֵּד ... גְּרוֹ יְאִיר, הוּא מְמַחֵה בְּמִלְמוּדוֹת בְּכִלְלֵ
וּבְהִקְנִיַת הַקְּרִיָּאָה בְּכִלְלֵ; אֵתָה יְכוּל לְלַמֵּד מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה.

...

תעשה מכל ילד גבור, תאהב כל ילד

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת מקץ, כ"ח כסלו, ד' דחנכה, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד יקירי אהובי ... גרו יאיר מלמד בתלמוד תורה היכל הקדוש ברסלב,
ליבערטי

אל תאבד עשתונות משום דבר. זכור את שנות הילדות שלך, זכור מה
מוהרא"ש לומד אתנו; שילדים הם ילדים, ילדים הם שוכבים, ילדים לא
רוצים ללמד, ילדים רק רוצים לשחק, והעבודה שלנו היא לגרום להם
ללמד, העבודה שלנו היא לגרום להם לציית.

אל תבהל כשאבא אומר לך שהילדים אומרים: "השנה אנחנו לא
מפחדים, כי המלמד לא קפדן, המלמד לא מכה, המלמד לא עושה כלום";
אל תאבד עשתונות ממה שהילדים אומרים, ובודאי שלא ממה שהורים
אומרים לך.

כשהורים מתקשרים אליך בטענות - תקשיב למה שהם אומרים; שמע
מהם מידע, תקשיב לכל מלה, ואחר כך תעשה את מה שעליך לעשות; קח
את הלמודים שלמדת בישיבה, הלמודים של מוהרא"ש ותמשיך לחנך עם
הרבה סבלנות ואהבה.

אני נמצא כעת בקריה. עכשו אמצע הלילה, אני כותב לך אחרי נסיעה
ארצה; אני מקנה מחר לערך בקור אצלך בכפה, לחזק אותך.

לגבי הילד .. גרו יאיר שאפה אומר שהוא לא מתיחס אליך, הוא קר,
יבש וכו' וכו'; אני רוצה לשאל אותך, מה היית עושה אם הוא היה הבן
שלך? מה היית עושה אם הוא היה אחיד? חס ושלום להגיד על ילד יהודי
שהוא קר, יבש וכו' וכו', כל השמות האלו; אפה מדבר כמו הפלשתיים
שאטמו את כל הבארות שהאבות הקדושים חפרו, העבודה שלנו היא
לחפר אצל כל יהודי ולמצא באר מים, מים חיים; לא לאטם חס ושלום.

אם ילד הוא מפנם, סגור - סימן שעובר עליו איזה קשי בחיים. במקרה
אני יודע מה קורה אצלו בבית, הוא מגיע מבית שבור, ההורים נמצאים
באיזה מקום אחר, הילדים עוברים שנים מאד קשות; כל האחים והאחיות

היו כף, עבדתי הרבה עם האחים והאחיות.

לכן אבקש ממך מאד, תלמידי יקירי אהובי, בחרתי בך להיות מהצבא שלנו - תהיה חיל טוב, גנרל מעלה ואל תתן חס ושלום לאף ילד להשאיר אטום. תחפש בור קטן אצלו בלב, חפש מים. תבוא לספר לי את הבשורה הטובה שעבדי האבות ספרו (בראשית כו, לב): "מצאנו מים!" תחפש בו מקום, תעשה ממנו גבור, תעשה מכל ילד גבור, תאהב כל ילד, ובפרט את הילדים שעוד צריך להשקיע בהם הרבה עבודה - אותם תאהב עוד יותר.

שים הכל בצד, עזב את כל השעורים שלך, עזב הכל; עכשו קח את המלמדות לעבודת השם שלך. תהיה חזק כסלע, אל תשבר מאף אחד, אל תירא ואל תחת מאף אחד שבעולם! תלמד את הילדים שלא יגעו אחד בשני, תלמד אותם להיות קדושים.

על שעור אחד אל תנתר, עצתו אמונה; שנה יהיה מורה דרכך, החזוק שלך, ספר המוסר שלך, השעורים כסדרן שלך.
אני מתפלל בשבילך תמיד.

...

שבעים שנה פעלת בשביל יהודים

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת מקץ, כ"ח כסלו, ד' דחנכה, שנת ה'תשפ"ב לכבוד יקירי ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי

המנהל הגשמי, האברך היקר לי .. גרו יאיר אומר לי שאתה עובד במסירות רבה, אתה עובד מעבר לפוחותיך להכין את האכל בשביל הילדים.

אני רוצה לחזק אותך עם המלים שמוהרא"ש חזק אותי. מוהרא"ש אמר לי: "מה היית עושה אם היית עובד כל החיים שלך בחנות שמוכרת חליפות ואתה מסתלק מן העולם, אתה מגיע לפני בית דין של מעלה, שואלים אותך, מה עשית, ואתה עונה וכו', אז ישאלו אותך: 'שבעים שנה גזרת בדים? שבעים שנה עמדת בחנות?!' אבל עכשו אתה תענה 'שבעים

שְׁנָה פְּעֻלָּתִי בְּשָׂבִיל יְהוּדִים”.

אותו דָּבָר אָנִי אוֹמֵר לָךְ, אַח יְקָר, תִּשָּׂאֵר עִם עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ הַזֹּאת, תִּמְשִׁיךְ כָּל חַיִּיךָ לְעִזּוֹר לִי לְהִקָּים מוֹסְדוֹת שְׂמֻחַנְכִּים בָּהֶם יִלְדֵי יִשְׂרָאֵל עִם אֲמוּנָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם.

אָנִי גַם מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ, תִּחַיֶּךְ אֶל כָּל יֶלֶד, תִּשָּׂאֵל בְּשָׁלוֹמוֹ שֶׁל כָּל יֶלֶד. אַתָּה אִף פְּעַם לֹא יִכּוֹל לְדַעַת מַה חַיִּוּךְ אַחַד, מְלֶה טוֹבָה אַחַת – עוֹשִׂים עִם הַשָּׁנִי; יִכּוֹל לְהִיּוֹת שְׂזָה יִתֵּן לוֹ רְצוֹן לְחַיּוֹת.

...

אָנִי מְקַנְהָ שְׂאֵתָה מִסְתַּדָּר עִם הַיְלָדִים

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ – ד' פְּרָשַׁת מִקֵּץ, כ"ח כֶּסֶלּוֹ, ד' דְּחִנְכָה, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד יְקִירִי ... גְּרוֹ יְאִיר, מְלַמֵּד תִּלְמוּד תּוֹרָה הַיֵּכֵל הַקֹּדֶשׁ קַרְיַת יוֹאֵל

אָנִי מְאֹד רוֹצֶה לְשִׁמֵּעַ מַה קוֹרָה אֶצְלָכֶם בְּתִלְמוּד תּוֹרָה, אָנִי מְקַנְהָ שְׂאֵתָה מִסְתַּדָּר עִם הַיְלָדִים, אָנִי מְקַנְהָ שְׂאֵתָה מִחֻדִּיר בַּיְלָדִים אֲמוּנָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם.

אָנִי רוֹצֶה שְׂתִּכְתֵּב לִי כָּל שָׁבוּעַ, לְכָל הַפְּחוֹת פְּעַם בְּשָׁבוּעַ - אֶת כָּל הַפְּרָטִים שֶׁל הַתִּלְמוּד תּוֹרָה.

וְגַם שְׂאֵשְׂתָף תִּחַיֶּךְ תִּכְתֵּב לִי מַה קוֹרָה בְּבֵית הַסֵּפֶר, אָנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה קוֹרָה; אָנִי רוֹצֶה לְהִיּוֹת שְׂתָף בְּמַה שְׂקוֹרָה בְּמוֹסְדוֹת בְּקַרְיַת יוֹאֵל.

...

תִּכְרִיז בְּקוֹל אֶת שְׁמוֹ שֶׁל כָּל יֶלֶד עִם בְּרִפְת בְּקָר טוֹב

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ – ד' פְּרָשַׁת מִקֵּץ, כ"ח כֶּסֶלּוֹ, ד' דְּחִנְכָה, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד יְקִירִי ... גְּרוֹ יְאִיר מְלַמֵּד בְּתִלְמוּד תּוֹרָה הַיֵּכֵל הַקֹּדֶשׁ בְּרִסְלָב, לִיבֵעֶרְטִי

רְאֵה שְׂתִּהְיֶה אוֹיְרָה שְׂמֻחָה אֶצְלָךְ בְּכַתָּה, וְגַם בְּכָל הַתִּלְמוּד תּוֹרָה, וְגַם

משמעת חזקה.

מלמדות היא חכמה, החכמה היא שיהיה גם דרך ארץ וגם שמחה; המלמדים שמשרים פחד חזק ואימה - הם לא מלמדים טובים ואלה שנותנים שהכל יהיה הפקר - הם בכלל לא מלמדים; החכמה היא שניהם ביחד, הן שמחה והן דרך ארץ, כמו שראיתי בכל השנים בשיבה; כל הבחורים אוהבים את השיבה, יש אורה משחררת, ומצד שני יש נראה חזקה ודרך ארץ.

בשעת הנהיגה תפקח עינים, תסתכל מה קורה באוטובוס, שהילדים יהיו יראי שמים; כשאתה רואה ילדים שמתכופפים בפנה, זה נראה חשוד - תמסר זאת למלמדים.

גם תן חינוך גדול לכל ילד, תכריז בקול את שמו של כל ילד עם ברכת "בקר טוב!" זה מאד בריא וחשוב לילדים, כי הרבה ילדים חוטפים פאלה צעקות ויללות לפני שהם באים לתלמוד תורה ולבית הספר. יש משפחות שאצלם מתעוררים בדקה האחרונה ודוחפים החוצה את הילדים מהבית כמו שדוחפים בהמות וחיות השם ישמרנו; לכן צריכים לזכור לתת חינוך וברכת בקר טוב לכל אחד ואחד.

תתחזק בעבודתך הקדושה, אני שמח שיש לי חיל כל כך טוב כמותך בצבא שלי.

...

אני רוצה לחזק את האברכים שיקבעו לעצמם ללמוד לפנות

בקר

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת מקץ, כ"ח כסלו, ד' דחנכה, שנת ה'תשפ"ב

לכבוד יקירי ... גרו יאיר ברסלב, ליפערטי

מה קורה לפנות בקר בבית הכנסת? יש חברותות? אברכים באים ללמוד? כדאי שתכתב לי כל מי שמגיע ללמוד בבקר, אני רוצה לחזק את האברכים שיקבעו לעצמם ללמוד לפנות בקר.

הרי בקריה זה שונה מהעיר; העיר היא הגן שרודפים אחרי האדם (עין ספורי מעשיות, מצפה יא), הולכים לישן מאד מאחר, אבל בקריה הרי אפשר ללכת לישן מקדם ולקום מקדם, בקריה יש ישוב הדעת. אני מאד רוצה לחזק את כלם לבוא ללמד בבקר, אני רוצה שזה יהיה מקום תורה.

...

במקום לריב עם הילדים, קח אותם לעוזרים שלך

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת מקץ, כ"ח כסלו, ד' דחגכה, שנת ה'תשפ"ב לכבוד יקירי אהובי ... גרו יאיר המנהל הגשמי במוסדות ברסלב, ליבערטי ראשית אני רוצה להודות לך על העזרה המסורה כל כך עם כל הלב, הכח והמח שלך; כל מה שאתה עושה עבור מוסדותינו הקדושים, זה לא פשוט מה שאתה עושה עבור ילדינו; אשריך ואשרי חלקך. רציתי מאד לבקש ממך, אל תאבד עשתונות כשהילדים עושים דברים שלא צריכים לעשות. הילד ששבר את החלון - זו טעות; אנחנו גם עשינו את זה כשהיינו קטנים. ראה בחכמה לקחת את הילדים הנמרצים, הבריאים, השוכבים והחכמים לעוזרים שלך, תשחד אותם במלים טובות, או בלסובב את ההגה של האוטובוס; כך הם יעזרו לך, הם ידאגו שכל אחד מציית, הם יספרו לך בשקט את כל התצלולים וכו'.

העולם אומר: "כשמפחדים מגנב - לוקחים אותו לשומר"; במקום לריב עם הילדים - קח אותם לעוזרים שלך. יישר כח על הכל.

...

תכנים שמחה ואמונה בילדים

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת מקץ, כ"ח כסלו, ד' דחגכה, שנת ה'תשפ"ב
יקירי אהובי ... גרו יאיר, מלמד תלמוד תורה היכל הקדש ויליאמסבורג
אשריך ואשרי חלקך שאתה מלמד לתינוקות של בית רבן שלא טעמו
טעם חטא; כל העולם, תכל ומלאה, עומדים על התורה שלהם (שבת קיט:).
יוצא שהעולם עומד בזכותך, כי בלי מלמד אין תורה של תינוקות של בית
רבן.

חזק אחי, תשמח בעבודתך הקדושה. תכנים שמחה ואמונה בילדים;
הילדים הקטנים והטהורים מקבלים את הדבורים של המלמד בכזו תמימות
ופשיטות חזקה וזה ילנה אותם לכל החיים.
תודה ושוב תודה.

...

אנחנו צריכים להתחזק בכל הפוחות באמונה

בעזרת ה' יתברך - ד' פרשת מקץ, כ"ח כסלו, ד' דחגכה, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד יקירי אהובי ... גרו יאיר
קבלתי את הודעתך.

אחפש על בחור טוב בשביל הבת שלך, בתך תחי' היא בת חשוכה
מאד, מהתלמידות המצטינות של בית פיגא; מגיע לה בחור טוב, בחור
כשר, לא בפזיזות; תגיד לה שהולכים לבחור בשבילה בחור טוב.
אל תאבד עשתונות, "השם גדול!" אנחנו לא יודעים כלל מה שקורה,
אנחנו צריכים להתחזק בכל הפוחות באמונה.

...

הוֹפְכִים אֶת הַיְלָדִים לְבְּעִייתִים, כְּדֵי לַעֲשׂוֹת מִזֶּה כֶּסֶף

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - ד' פְּרֻשַׁת מִקֵּץ, כ"ח כֶּסֶלֹ, ד' דְּחִנְכָּה, שְׁנַת ה'תשפ"ב
לְכַבּוֹד יְקִירִי ... נֵרוֹ יֵאִיר

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, אֵל תְּדַבֵּר עִם אֲשֶׁתְּךָ בְּעִנְיַן לְשַׁלּוֹחַ אֶת הַיְלָדִים
לְמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוֹ, הִיא לֹא יְכוּלָה לְסַבּוֹל אֶת זֶה, הִיא פְּשוּט מְשִׁתַּגֵּעַת כְּשֶׁאֲתָה
מְדַבֵּר מִזֶּה.

אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶּה מִמֶּשׁ הוֹלֵךְ לָךְ בְּחַיִּים שְׂיִלְדִיךָ: כִּנְסוּ לְמוֹסֵד שְׁלֵנוֹ, אֲתָה
לֹא יְכוּלָה לְסַבּוֹל שְׁעוֹשִׂים מֵהֶם תִּיק, עוֹשִׂים מֵהֶם יְלָדִים מִיְחָדִים, רוֹכְבִים
עָלֶיךָ הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ. כֶּף עוֹשִׂים לְצַעֲרֵנוֹ עִם עֲשָׂרוֹת וּמֵאוֹת יְלָדִים, עוֹשִׂים
מִיְלָדִים בִּיזְנוֹס, הוֹפְכִים אוֹתָם לְבְּעִייתִים כְּדֵי שֶׁהֲרֵשׁוּיֹת יִתְנוּ כֶּסֶף הַשֵּׁם
יִרְחֵם. בְּכָל זֹאת אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, עֲזֹב אֶת אֲשֶׁתְּךָ, הִיא לֹא יְכוּלָה לְסַבּוֹל אֶת זֶה;
כְּשֶׁהִיא רַק שׁוֹמַעַת אֶת הַמְּלָה 'מוֹסְדוֹת בְּרִסְלָב' - הִיא מִמֶּשׁ מְשִׁתַּגֵּעַת.

יֵשׁ לָךְ בְּרָרָה אַחַת, לָךְ אֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא; תְּבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ: "רְבוֹנוֹ שֶׁל
עוֹלָם, עֲזֹר לִי שְׂיִלְדֵי יִגְדְּלוּ יִרְאִי שְׂמִים וּבְרִיאִים בְּרוּחַ וְנִפְשׁ, עֲזֹר לִי
שְׁלִדוֹרוֹת הַבָּאִים אַחֲרַי תִּהְיֶה אֱמוּנָה בְּךָ הַשֵּׁם וְאֱמוּנָה בְּצַדִּיקִים, שֶׁהֵם יִחְיוּ
עִם צַדִּיקִים קְדוֹשִׁים, שֶׁהֵם יִתְקַרְבוּ לְרַבְּנוֹ הַקְּדוֹשׁ בִּיחַד עִם כָּל עַם יִשְׂרָאֵל".

זֶה הַדְּרָךְ לְקַבֵּל מֵה שְׂרוּצִים, מֵה שְׂצָרִיכִים; תְּפִלָּה וְשׁוֹב תְּפִלָּה.

אֲחַ יְקַר, תִּמְשִׁיךְ בְּעִזְרַת לְרַבְּנוֹ הַקְּדוֹשׁ, תְּעֲזֹר לְמוֹסְדוֹת; אֲצַלִּי הָעֵקֶר
הוּא הַנֶּעַר. יֵשׁ לִי בְרוּךְ הַשֵּׁם הַרְבֵּה עֲבוּדָה, הַכֵּל טָפֵל אֲצַלִּי לְעַמַּת הַתְּלֵמוֹד
תּוֹרָה וּבֵית הַסֵּפֶר לְכַנּוֹת. בְּנֵתִים יֵשׁ לָנוּ כְּבָר מוֹסְדוֹת בְּשִׁלּוּשָׁה עָרִים,
בְּוִילְאָמְסְבוֹרְג, בְּקַרְיַת יוֹאֵל, וּבְלִיבְעֵרְטִי. עוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ פּוֹתְחִים בְּמוֹנְסִי
וְכֵן נִמְשִׁיךְ לְכַבֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם בְּתְפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, הַבְּעַל תְּפִלָּה וְהַגְּבוּר
עוֹבְרִים מְעִיר לְעִיר, וְכוּכְשִׁים הַכֵּל מֵתוֹךְ פְּנֵה אַחַת, לְהַחֲזִיר אֶת כָּלָם לְמִלְךָ
(סְפוּרֵי מַעֲשִׂוֹת, מַעֲשֶׂה יב).

"אֵין יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל" - אָמַר רַבְּנוֹ (לְקוּטִי מוֹהַר"ן חֶלֶק ב', סִימָן עח); אִם

רַבְּנוֹ אָמַר כֵּן - זֶה אֲכֵן כֵּן, אֲזֵ הָרִי צְרִיכִים לְשַׁמַּח מְאֹד!

...

אַנְחֵנוּ מְחַפְּשִׁים מְלַמְּדִים שְׂמֻצְלָחִים לִילְדִים, וְלֹא לְהוֹרִים

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - מוֹצְאֵי שְׂבֵת קִדְשׁ פְּרִשְׁת וַיִּגַּשׁ, א' טַבַּת, ז' דְּחִנוּפָה, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד יְקִירִי ... גְרוֹ יָאִיר בְּרִסְלָב, לִיבְעֵרְטִי

לְגַבִּי הַמְּלַמֵּד שֶׁל בְּנֵךְ ... גְרוֹ יָאִיר; הִרְבֵּה הוֹרִים אוֹמְרִים לִי שֶׁפָּאָשֶׁר מְדַבְּרִים אִתּוֹ הוּא לֹא נוֹתֵן לְדַבֵּר, הוּא מֵרָאָה שֶׁהוּא מְבִינְ טוֹב יוֹתֵר. אַנְחֵנוּ לֹא מְחַפְּשִׁים מְלַמְּדִים שְׂמֻצְלָחִים הוֹרִים, אַנְחֵנוּ מְחַפְּשִׁים מְלַמְּדִים שְׂמֻצְלָחִים לִילְדִים.

כָּבֵד דְּבַרְתִּי אִתּוֹ כַּמָּה פְּעָמִים, שִׁיקְשִׁיב לְכֹל הַהוֹרִים; אַדְבֵּר אִתּוֹ שׁוֹב. הוּא מְלַמֵּד טוֹב, הוּא עוֹבֵד קִשָּׁה מְאֹד עִם הַיְלָדִים, הוּא לֹא מְכָה, הוּא לֹא מְבַזֵּה וְלֹא מְשַׁפִּיל אֶת הַיְלָדִים, הוּא בּוֹנֵה אוֹתָם; הַלְוֹאֵי שִׁיְהִיו לָנוּ עוֹד מְלַמְּדִים כְּאֵלֶּה, הַחֲסֵרוֹן הַיְחִיד הַזֶּה לֹא מוֹרִיד מֵעֶרְכּוֹ.

בְּזִכּוֹת הַצְּדָקָה, הַעֲשֵׂר אֶלְךָ דוֹלַר שֶׁהִבֵּאתָ לִי - שֶׁתְּרָאָה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה; שְׂאֵתָה, אֲשַׁתְּךָ וְיְלָדֶיךָ תִּהְיוּ בְּרִיאִים וְשְׁלָמִים וְתִרְאוּ דוֹרוֹת מְאִירִים.

...

עֲזֹר לִי בְּמָה שְׂאֵתָה יְכוּל בְּתִלְמוּד תּוֹרָה

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - מוֹצְאֵי שְׂבֵת קִדְשׁ פְּרִשְׁת וַיִּגַּשׁ, א' טַבַּת, ז' דְּחִנוּפָה, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבּוֹד יְקִירִי ... גְרוֹ יָאִיר, מְלַמֵּד בְּבְרִסְלָב לִיבְעֵרְטִי

לַעֲת עֵתָה אֵין לִי מְנַהֵל בְּקִרְיָה, לְכֵן אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מְאֹד תַּעֲזֹר לִי; תְּדַבֵּר עִם אַחִיךָ, תִּסְתַּכַּל אִם הַכֹּל בְּסֹדֵר.

הוּא אוֹמֵר לִי שֶׁהֵילֵד ... לֹא קוֹלֵט אֶת הָא-ב; אוֹלֵי אֵתָה יְכוּל לְרְאוֹת אִם זֶה אֶכְנֵן כֶּף, אִם הֵילֵד עֲדִין צָעִיר, אוֹ שְׂאוֹלֵי יֵשׁ דֶּרֶךְ בֵּן לְלַמֵּד אוֹתוֹ; אֲנִי לֹא רוֹצֵה לְהוֹרִיד אוֹתוֹ כֵּתָה, אֲנִי רוֹצֵה לְנַסּוֹת לְהַשְׁאִיר אוֹתוֹ בְּכֵתָה.

מְאֹד אֲבַקֵּשׁ מִמֶּךָ, עֲזֹר לִי בְּמָה שְׂאֵתָה יְכוּל בְּתִלְמוּד תּוֹרָה, אֲנִי לֹא יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַכֹּל בְּעֵצְמִי, אֲנִי מְרַגֵּשׁ שְׂאֵנִי מִתְמוּטֵט, אֲנִי צָרִיךְ תְּלִמִּידִים

שְׂוִירִידוֹ מִמְּנֵי עֲבוּדָה.

חֲנֻכָּה שְׂמַח עִם כָּל הַיְשׁוּעוֹת.

...

לְדַאֵג שֶׁהֵילֵד לֹא יִתְבַּזֶּה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם א' פְּרִשְׁת וַיִּגַּשׁ, ב' טַבַּת, זֹאת חֲנֻכָּה, שְׁנַת ה'תשפ"ב

לְכַבוֹד אֱהוּבֵי ... גֵרוֹ יְאִיר

הַיּוֹם הַגִּיעוּ אֵלַי הַהוֹרִים שֶׁל הֵילֵד ... גֵרוֹ יְאִיר, יֵשׁ לָהֶם קָשִׁי עִם בְּנָם, הוּא חוֹזֵר כָּל יוֹם הַבֵּיתָה מְלַכְלֵךְ; יֵשׁ לוֹ בְּעֵינָה, הוּא זָקוּק לְעֶזְרָה. מִטְּלַת עֲלֵיךָ אַחֲרֵי לְעֶזֶר לְיֵלֵד, לְהַזְכִּיר לוֹ לְלַכֵּת לְשֵׁרוּתִים; אַתָּה צָרִיךְ לְעֲשׂוֹת זֹאת בְּחֻכְמָה, שֶׁהוּא לֹא יִתְבַּזֶּה, תִּקְדִּישׁ לוֹ זְמַן מִיַּחַד לְזֶה.

עוֹד נִקְדָּה חֲשׂוּבָה, כְּשֶׁהוֹרִים בָּאִים לְדַבֵּר אִתָּךְ תֵּן לָהֶם אֶת הַהֶרְגֵּשָׁה שֶׁהֵם הוֹרִים; תֵּן לָהֶם לְגִמּוֹר לְדַבֵּר, אַל תִּרְאֶה לָהֶם כְּמֵה אַתָּה מְצַלַח, אַל תִּקְטַע אוֹתָם, תִּקְשִׁיב לָהֶם וְתוֹדֶה לָהֶם.

תִּלְמַד מְאַחֲרֵים, בְּפָרֵט כְּאֲשֶׁר מְדַבֵּר בְּעֵתִידוֹ שֶׁל הֵילֵד; הוּא הָרִי מִתְבַּזֶּה, כָּלֵם אוֹמְרִים שֶׁהוּא מְסַרִיחַ; מַה הוּא יְכוּל לְעֲשׂוֹת? הוּא זָקוּק לְעֶזְרָה.

עוֹד אֲדַבֵּר אִתָּךְ פְּנִים בְּפְנִים.

...

רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עֲזֹר לִי שְׂאֵפְסִיק לְצַפּוֹת בְּסִרְטִים

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבַּרְךָ - יוֹם א' פְּרִשְׁת וַיִּגַּשׁ, ב' טַבַּת, זֹאת חֲנֻכָּה, שְׁנַת ה'תשפ"ב

מֵרַת ... תַּחֲנִי בְּרִסְלָב, לִיבְעֵרְטִי

כַּעֲת הַגַּעַתִּי הַבֵּיתָה, מְאַחַר בְּלִילָה עֲכָשׁוּ; בְּכָל זֹאת אֲנִי רוֹצֵה לְכַתֵּב לָכֶם קְצַת חִיזוּק.

דַּבֵּר רֵאשׁוֹן וְהִכִּי חָשׁוּב אֲנִי רוֹצֵה לְבַקֵּשׁ מִכֶּם: אַל תִּזְלַזְלוּ בְּעֲצָמְכֶם;

היצר הרע, הסמ"ך מ"ם - לכד אתכם היטב במלכדות, הוא מחזיק בכם בשניו ובצפרניו, הוא לא רוצה לשחרר אתכם.

מה המלכדות? זה שאתם לא מעריכים את עצמכם, אתם חושבים: 'אני במילא כלום'; אתם מרגישים האישה הכי גרוועה בקריה, ברור לכם שאתם גמורים, לכן אתם ממשיכים ימים ולילות לצפות בסרטים השם ישמרינו; כל זה בא מהעצבות והמרה שחורה שיש לכם.

לכן אבקש מכם מאד, אל תשפילו את עצמכם, את צדקת גדולה, את אשה כשרה. אם תעריכו את עצמכם - אתם תגעלו אתכם לצפות בסרטים של גויים השם ירחם.

שנית, לפני כמה שנים כתבתי לכם תפלה יפה; תאמרו את התפלה וכוך תחלצו מהדברים הרעים.

ושוב, אל תשפילו את עצמכם; הנה התפלה:

'רבנו של עולם אני מודה לך על החיים היפים שנתת לי; עזר לי שאהיה בשמחה וארגיש תמיד שאתה אתי, עזר לי שאזכה לראות דורות ישרים, ילדים שיעבדו אותך.

רבנו של עולם עזר לי שאוכל לשמח את בעלי, שתהיה רק אהבה ביני לבין בעלי. עזר לי שאפסיק לצפות בסרטים, תמיד אני נמשכת לראות עוד ועוד, אני מאד דבוקה לזה, עזר לי שאעזב את השטויות ואבין את הטפשות של צפיה בסרטים.

השם סלח לי על כל מה שהסתפלתי עד עכשו, אני לא אשמה, אף אחד לא אמר לי בילדותי כמה זה מזיק, התרגלתי עוד מילדותי לצפות ועכשו מאד קשה לי לעזב את זה, אני מבקשת ממך השם אל תכעס עלי, אני הולכת להשתדל ככל יכולתי ותעזור לי שאתחיל לחיות חיים שמחים".

...

אינו דומה ספר בלי מפתחות לספר עם מפתחות

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויגש, ב' טבת, זאת חנכה, שנת ה'תשפ"ב
לכבוד יקירי אהובי ... גרו יאיר

אני כבר ממתין כל כך הרבה זמן לשמע ממך איפה אתה אוחז בהגהת
המכתבים באידיש של אשר בנחל.

אין לך משג פמה אלפי בחורים, בחורות, נשים ואברכים מחיים את
עצמם עם החיזוק של מוהרא"ש; החיזוק של מוהרא"ש הוא נפלא, זה
עוזר בכל מצב, זה עוזר לכל אחד ואחד.

לכן אבקש ממך מאד, תודיע לי איפה המכתבים, הספרים - אוחזים.
גם את המפתחות חשוב מאד לסיים; אינו דומה ספר בלי מפתחות לספר עם
מפתחות, תודיע לי איפה זה אוחז, אני רוצה להדפיס עכשו מחדש את כל
החלקים באידיש.

אתה תראה ישועה גדולה בכל הענינים, אתה תראה בגלוי את הנסים
הגדולים; מוהרא"ש הבטיח, מי שידפיס את המכתבים - תהיה לו ישועה
למעלה מדרך הטבע.

...

תבקשו מהשם כל דבר, ותראו נסים גדולים

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת ויגש, ב' טבת, זאת חנכה, שנת ה'תשפ"ב
התלמידה החשובה ... תחי'

קחו את המתנה את ספר התהלים ותאמרו כל יום קצת תהלים.
רבנו הקדוש אומר (שיחות הר"ן, סימן צח): תהלים הוא משענת; תהלים
עוזר בכל הזמנים, תהלים נותן כח.

כמו כן תדברו אל השם יתברך בשפה שלכם, תבקשו ממנו כל דבר
שאתם צריכים - ותראו נסים גדולים.

תבקשו גם עבור הוריהם היקרים, שתהיה להם רק נחת.
מראש הישיבה.

...

בעבודת השם תבדוד

עצתו אמונה

אלהינו

ב'שאלג עם הקדוש ברוך הוא - (א)

ילדים יקרים אנו אוהבים באמצע הספור של רבינו הקדוש, איך הוא הסתתר בשנותיו הצעירות, הוא לא רצה שידעו מעבודות השם שלו.

ילדים, מי זוכר איפה אנחנו אוהבים בספור?

באו נעבר בקצרה. לחמיו של רבינו רבי אפרים יש אורח צדיק, והצדיק הזה רואה שרבינו לא לומד, הוא כבר שכח אפילו את הקריאה, הצדיק לוקח את רבינו לצד ונותן לו מוסר: "אתה לא מתבייש? ! אתה נכד של הבעל שם טוב הקדוש זכותו יגן עלינו, אתה נכד של הצדיק הקדוש רבי נחמן מהורדנקה זכותו יגן עלינו, חמיה נתן לך נדונייה גדולה, הרבה כסף בכתונה שלך - ואתה לא לומד ! אפילו שכחת כבר את הקריאה ! " הוא נתן לרבינו שתי סטירות הגונות בפנים, ורבינו בכה.

וכעת המשיכו לקרא:

הצדיק הארח שנתן לרבינו שתי סטירות מתכונן לנסע הביתה, הוא יוצא מהוסיאטין, הוא יושב בעגלה והוא שומע משהו, הוא מבקש מהעגלון שיעצר את העגלה, הוא שומע מישהו בוכה, העגלון נבהל ועוצר את העגלה.

שניהם שומעים קול בכי, קול מתוק; הם יורדים מהעגלה והולכים בעקבות הקול, הצדיק אומר לעגלון: "זה נשמע קול של מישהו שמתפלל", פתאום הם רואים יהודי ביער עטוף בטלית ותפילין מתפלל בלהט בהתלהבות; היהודי בוכה, היהודי מתגעגע, היהודי אומר את המלים של פסוקי דזמרה בכזו לבביות ונעימות.

הצדיק נבהל, הוא מרגיש שהוא עומד להתעלף, הוא מזהה את האדם הזה, הוא צועק: "אוי, אבוי לי, אני נתתי לאדם הזה שתי סטירות?!?" הוא כבד קולט מה קורה כאן, זה רבינו, חתנו של רבי אפרים, נכדו של הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו, הוא כבד מבין שרבינו הראה כאילו הוא לא יודע לקרא, ובאמת הוא צדיק נסתר! הוא בוכה אל רבינו: "תמחל לי, תסלח לי!" רבינו אומר לו: "אני מוחל לך מכל הלב רק אם אתה מבטיח לי שאתה לא הולך לספר לאף אחד, כל עוד אני חי, מה שראית פה..."

"כי טוב ה', תודה השם, אתה כל כך טוב אלי!"

(אנחנו יודעים מהספור הזה כי הצדיק היה חי יותר שנים מרבינו, פעם אחת הוא התארח אצל חייקל, החזן של רבינו, ואז הוא ספר את הספור).

כך רבינו גדל להיות רבינו הקדוש, הוא התפלל ולמד, הוא הלך להתבודדות, בקש מהשם יתברך, בכה להשם יתברך - עד שהוא הפך לרבינו הקדוש.

אם נצית לרבינו, אנחנו נדבר אל השם יתברך, נשיר אל השם יתברך, נודה לו על הכל - אנחנו נהיה צדיקים גדולים.